L. 31. Rok 1886.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie zwyczajne (57. kad. VII.) z dnia 4. listopada 1886.

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, Prezydent Miasta.

Radców obecnych łącznie z I. Vice-Prezydentem Miasta 43. Radców 16 nieobecność swą na tém posiedzeniu usprawiedliwiło.

Sekretarz podaje do wiadomości Rady pisma następujące:

1) Bolesław Malecki, ogrodnik miejski, o podwyższenie płacy. (L. Mgtu 21123.) Przekazano Sekcyi III. —

2) Obywatele i mieszkańcy M. Krakowa, zamieszkali przy Placu Szczepańskim, upraszają o uporządkowanie tegóż placu i o przywrócenie na tymże fur z jarzynami. (L. 21126.) Przekazano Sekcyi III. —

3) Komitet powiatowy ratunkowy dla M. Ulanowa składa podziękowanie Radzie miejskiéj, za przesłaną dla pogorzelców kwotę 200 zła. (L. 21125.) Przyjęto do wiadomości. —

4) Wydział rachunkowy miejski przedkłada zamknięcie rachunkowe funduszu „Fundacye różne“ za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1885. którego stan wykazuje gotówką 1097 zła. 81½ ct. papierami zaś 324. 432 zła. 96. ct. z prośbą, aby po sprawdzeniu tegóż Rada udzieliła urzędnikom Kasy absolutoryum. (L.21124) Przekazano Sekcyi II. —

5) Fajwusz Molkner, właść. real. pod l. 23. przy ul. Miodowéj, wnosi rekurs przeciw poleceniu Mgtu. zamurowania otworu do kanału miejskiego. (L. 18941.)—

6) Błażej Jasiński, właśc. real. pod l. 497. przy ul. Poselskiéj, wnosi rekurs od polecenia Mgtu utrzymywania stróża.(L. 18851). —

7) Wanda Jaworska, właść. real. pod l. 13. przy ul. Pawiéj, wnosi rekurs od polecenia Magtu wybudowania dołu na zlew wody. (L. 18844.) —

8) M. W. Nussbaum, właść real. pod l. 5 przy ul. Przesmyk, wnosi rekurs przeciw niezatwierdzeniu przez Mgt. planów na postawienie budynku w jego realności. (L. 18916.)—

9) Józef Preindl, właść. real. pod l. 108. przy ul. Lubicz, wnosi rekurs od polecenia Mgtu. opróżnienia suteryn. (L. 19336). —

10) X. Justyn Czech, przeor braci Miłosierdzia, wnosi przedstawienie od polecenia Mgtu. przebudowania kanału w realności Zgromadzenia na Kazimierzu. (L. 19432.) —

11) X. Mikołaj Czekalski, kapelan cmentarny, uprasza o przyznanie mu opału. (L. 19426). —

12) Ludwik hr. Dębicki, właść. real. na Wenecyi l. 23., wnosi ponownie rekurs przeciw orzeczeniu Mgtu uznania oficyny za pustkę i poleceniu opróżnienia téjże. (L 19601). —

13) Józef Zasadzki, właść. real l. 14. przy ul. Wielopole, wnosi rekurs przeciw poleceniu Mgtu. opróżnienia suteryn. (L. 19578). —

14) Kopel Grünwald, właśc. parceli 639. Dz. VIII. wnosi rekurs przeciw odmówieniu zatwierdzenia dodatkowych planów na budowę 3. piętra. (L. 19720). —

15) Gustaw Wortsmann, właśc. real. l. $\frac{\text{78. hip. Dz. VIII.}}{\text{19. or. ul. Krak.}}$ wnosi rekurs od polecenia Mgtu, przemiany rur drewnianych w wychodkach, na metalowe lub gliniane. (L. 19661). —

16) Władysław Terpiński, współwłaściciel realności pod l. 504. przy ul. Śgo Jana, wnosi rekurs przeciw poleceniu przebudowania skrzydła téj realności i zburzenia szopy. (L. 19800). —

17) X. Kruczyński Melchior, gwardyan OO. Reformatów, prosi o dozwolenie trzymania trzody tylko przez nadchodzącą zimę. (L. 20034). —

18) Rudolf Glixelli, majster blacharski, wnosi przedstawienie o uchylenie rezolucyi Mgtu, polecającéj złożenie deklaracyi do rozpoczęcia na nowo robót blacharskich przy dachach na Sukiennicach. (L. 20319).—

19) Leib Graber, pod L. 29. przy ul. Józefa zamieszkały, wnosi rekurs od polecenia usunięcia fabryki świec z piwnicy domu pod L. $\frac{\text{279. hip. Dz. VIII.}}{\text{29. or. ul. Józefa.}}$ (L. 20337). —

20) Franciszek Mąsiorski, pełnomocnik Księżnéj Jabłonowskiéj, wnosi rekurs od polecenia Mgtu, oczyszczenia rowu w ul. Loretańskiéj. (L. 20338). —

21) Salomon Liebling, właśc. składu drzewa pod l. 110. Dz. VIII. uprasza o przedłużenie termimu do usunięcia ze składu szopy. (L. 20366). —

22) Abraham Langer, właśc. real. pod L. 107. Dz. IV. wnosi rekurs od nakazu opróżnienia 2 stancyj i 2 komórek uznanych za pustkę, oraz od polecenia zburzenia ich. (L. 20564). —

23) Wiktor Armółowicz, właśc. real. pod l. 89. Dz. VI. wnosi rekurs od polecenia Mgtu opróżnienia suteryn z mieszkańców. (L. 20651) —

24) Adam Boznański, właśc. real. pod l 101. Dz. III. wnosi rekurs od polecenia Mgtu, sporządzenia planu i wybudowania szluzy kanałowéj w téj realności. (L. 20760). —

25) W takiejże sprawie wnosi rekurs Tekla Zachałkowa właśc. real. pod l. $\frac{\text{75. hip. Dz. III.}}{\text{12. or. ul. Wolsk.}}$ (L. 20761). —

26. Markus Pinkus wnosi przedstawienie od po-

lecenia Mgtu, urządzenia w swéj realności pod l. 10. przy ul. Krakowskiéj szluzy kanałowéj i ścieku. — (L. 20778). —

27) Karol Barański wnosi rekurs przeciw nakazowi Mgtu, przedłożenia planów na nowy dach w realn. pod l.$\frac{216.\ h/p.}{22.\ or.}$ przy ul. Szewskiéj, oraz nadmurowania klatki schodowej. (L. 20822). —

Wszystkie powyższe sprawy od l. 5. do 27. przekazano Sekcyi I. —

Następnie podaje Sekretarz do wiadomości, że w miesiącu październiku r. b. odbyły posiedzeń:

Sekcya	I.	6.		
„	II.	1.	Komisya przemysłowa	1.
„	III.	2.	„ statutowa	1.
„	IV.	2.	„ plantacyjna	1.
„	V.	1.	„ teatralna	1.

Przewodniczący podaje **odpowiedź na interpelacye r. m. Dra. Bobrzyńskiego i Dra. Faustyna Jakubowskiego,** wniesione na posiedzeniu pełnéj Rady miejskiéj w dniu 5. listopada 1885. w sprawie restauracyi Rondla Bramy Floryańskiéj, oraz restauracyi kaplicy Zygmuntowskiéj i wieży zegarowéj przy kościele katedralnym na Wawelu.

Według odpowiedzi Prezydenta, odbyły się d. 13. sierpnia 1885. r. oględziny Rondla Bramy Floryańskiéj w celu restauracyi tegoż, w obecności p. konserwatora Łepkowskiego, dyrektora Budownictwa miejskiego p. Niedziałkowskiego, inspektora ekonomatu p. Kułakowskiego, oraz przedsiębiorców pp. Cybulskiego i Miarczyńskiego. P. konserwator oglądał cegłę, jakiéj zamierzano użyć do restauracyi, cegłę mniejszą wymiarami od dawnéj w Rondlu, a ta dawniejsza już miała różne wymiary. Zwrócono również uwagę p. konserwatora na resztę szczegółów restauracyi, a przy końcu protokółu, przez p. konserwatora podpisanego dodano, że p. konserwator ma dalsze swoje wnioski, dotyczące restauracyi, nadesłać do urzędu Budownictwa miejskiego. Istotnie dnia 10-go listopada 1885. roku, przeto po wniesionéj interpelacyi przez r. m. Dra Bobrzyńskiego i już po przedsięwzięciu restauracyi, nadesłał p. konserwator dalsze swoje uwagi, zaznaczając, że łączenie nowéj cegły z wieloraką dawną nie da się wszędzie zgodzić ściśle. P. konserwator zamieścił też w tem piśmie uwagi, dotyczące postępowania zachowawczego i wybrednéj troskliwości przy naprawianiu kroksztyn, węgarów, poręczy i t. d. Gdy p. konserwator nie był przeciwny sposobowi restauracyi według projektu Budownictwa miejskiego, zaprosił więc Prezydent pp: JE. Pawła Popiela, Władysława Łuszczkiewicza, Dra Stanisława Tomkowicza, Stanisława Odrzywolskiego i Maryana Sokołowskiego, aby swe zdanie co do przedsięwziętéj restauracyi Rondla objawili. Znawcy ci wykazali szczegółowo niewłaściwości téj restauracyi i wskazali, że z powodu restauracyi budynek w swéj całości straci patynę starożytności, ton i wejrzenie, nadające starożytnym budynkom piękną harmonię. W téj restauracyi nie znać uszanowania, którego oczekiwać należało. Znawcy wskazują następnie drogę — jaką obrać należało, przy restauracyi Rondla — tém więcéj — że droga ta była już wskazaną, od roku bowiem 1870. istnieje wyczerpujący fachowy operat Tow. naukowego krakowskiego, z zestawieniem zasad i wskazówek do przyszłéj restauracyi Rondla. Istotnie też według tego wyjaśnienia odszukano w archiwum Magistratu pismo z d. 10. sierpnia 1868. r., podpisane przez ś. p. Józefa Kremera, zawierające wskazówki i wnioski, względem zamierzonéj wówczas restauracyi Rondla Bramy Floryańskiéj.

Co do restauracyi wieży katedralnéj, wyjaśnia Przewodniczący, iż według podania kapituły, miały roboty nie wchodzić w konstrukcyę wieży i tyczyły się tylko zwykłéj zewnętrznéj części tynku. Wskutek takiego przedstawienia rzeczy, na te roboty zezwolono, a p. Niedziałkowski, dyrektor Budownictwa, wiedział, iż roboty prowadzą się pod kontrolą p. konserwatora. Po interpelacyi badał p. Niedziałkowski sposób restauracyi i doszedł do przekonania, sądząc po węgarach od strony ulicy Grodzkiéj, że tak zwany *rohbau* był pierwotnie w téj budowie użyty, a tego samego sposobu użyto przy obecnéj restauracyi. Budowniczy p. Jaworzyński zeznał, iż rozpoczął wytynkowanie wieży wapnem hydraulicznem, a gdy to na $1\frac{1}{2}$ metra od góry od strony Wisły zrobiono, przybył p. konserwator i wstrzymał robotę, żądając, aby wieża była z wyprawy obita i oczyszczona bez testowania, lecz i tu użyto do zastąpienia staréj cegły, nowéj, mniejszych rozmiarów. Znawcy, wymienieni już, a uproszeni przez Prezydenta, zaznaczyli co do restauracyi wieży, iż jakkolwiek obstają przy ściśłém i wiernem zachowaniu spuścizny przeszłości, to nie posuwają się aż do potępienia inicyatywy, która tutaj tém bardziéj się tłumaczy i jest dopuszczalną, że dół wieży nosi wyraźnie cechy stylu gotyckiego.

Co do najważniejszéj bez wątpienia restauracyi, bo restauracyi kaplicy Zygmuntowskiéj, oznajmia Przewdniczący, iż o téjże rozpoczęciu kapituła doniesienia do Magistratu nie zrobiła i kapituła właśnie poleciła, aby zewnętrzne części kamienia w celu uratowania niknących już profili, jak to już dawniéj praktykowano cementem, pokryć cienką zaprawą z wapna hydraulicznego. Z polecenia kapituły wyrestaurował także p. Jaworzyński boczne facyaty katedry od strony plantacyj i podwórza zamkowego wapnem kufsteinskiém. Inna restauracya kaplicy Zygmuntowskiéj, według zeznania budowniczego p. Jaworzyńskiego, dotyczyła baldachimu pomiędzy dwoma kaplicami, który uległ zniszczeniu,—ze względu więc na bezpieczeństwo wymieniono kilka krokwi, 3 belki i całą podsibitkę, nie naruszając dachu, krytego miedzią. Roboty te zarządziła kapituła a p. konserwator był przed rozpoczęciem robót zawiadomionym i zgodził się na wymianę części zbutwiałych. Kto zarządził pomalowanie spodu baldachimu na niebiesko, nie wie p. Jaworzyński. Wymieniono też wiele rozetek w gzymsie, koronującym kaplicę i dorobione zostały nowe z wapna hydraulicznego, wedlug starych kamieni, jakie pozostały. X. kan. Midowicz dał zapewnienie, że podjęte roboty dokonane były z wiadomością p. konserwatora.

Gdy X. kan. Midowicz i p. Jaworzyński oświadczyli, że p. konserwator miał wiadomość o przedsięwziętych robotach przy wieży zegarowéj i kaplicy Zygmuntowskiéj, przeto pod d. 7go grudnia 1885 r. prosił Prezydent p. konserwatora Łepkowskiego o doniesienie, czy był przez kapitułę katedralną zawiadomiony o powyżéj wymienionych restauracyach i czy się na takowe zgodził? Pomimo dwóch powtórzonych próśb z d. 28. stycznia i 1go marca 1886 r. nie otrzymał Prezydent od p. konserwatora odpowiedzi.

W sprawie téj restauracyi, znawcy gorąco występują przeciw i stanowczo, ich zdaniem, należy potępić usiłowanie restauracyjno - konserwacyjne, rozpoczęte przeszłéj jesieni, należy koniecznie wstrzymać roboty dotychczasowe, a natomiast rozpocząć prawidłowe. Kamień, o ile w ozdobach, czy gzymsach, czy pilastrach, jest zwietrzałym, musi być nowym zastąpiony, oczywiście podług form starych najstaranniéj wykutym. Wobec kaplicy Zygmuntowskiéj kwestya kosztów zastanawiać nie może, boć obecnemu pokoleniu nie godzi się dopuścić opuszczenia, a bardziéj jeszcze oszpecenia, przez niedołężną restauracyę pomnika najwyższéj kultury ar-

tystycznéj w Polsce. Dotykają też znawcy sprawy restauracyi baldachimu, a odpowiadając na ostatnie pytanie, „*co wypadałoby uczynić, aby pomniki sztuki i pamiątki historyczne miasta naszego, otoczone były należytą opieką,* — proponują znawcy:

„1)Odpowiednie przerobienie ustawy budowniczéj miasta Krakowa, która obecnie bynajmniéj nie uwzględnia strony budynków artystycznéj i archeologicznéj, a zupełnie pomija głos i powagę konserwatora.

2) Utworzenie komisyi konserwatorskiéj, złożonéj z reprezentantów miasta i przybranych znawców, którejby zdania Magistrat, nie uwłaczając powadze konserwatora, za każdym razem zasięgał, zanim wyda opinię ze swéj strony."

Przewodniczący po przedstawieniu powyższego stanu rzeczy wnosi:

1) Gdy pp. znawcy czynią zarzuty przeciw dokonanéj restauracyi Rondla Bramy Floryańskiej i wyrażają życzenia, coby uczynić należało, przeto te wnioski udzielić Sekcyi ekonomicznéj do bliższego rozpoznania i przedstawienia Radzie miejskiéj odpowiednich wniosków.

2) Gdy J. E. ks. Biskup krakowski zawiązał komitet celem gruntownéj restauracyi całéj katedry na Wawelu i do tego komitetu wchodzi grono znawców, przeto ta sprawa jest w takich rękach, ktore dają pewność, że względy konserwatorskie zachowane będą.

3) Na uczynione w interpelacyi zapytanie, co zamierzam przedsięwziąć, aby pomniki sztuki i pamiątek otoczyć należytą opieką, odpowiadam, że wiadomo jest, że sprawa reorganizacyi instytutu konserwatorskiego w Galicyi jest w toku, że Namiestnictwo Lwowskie przedłożyło centralnéj Komisyi dla konserwacyi pomników sztuki i zabytków historycznych elaborat, który zgodnie z opinią krakowskiéj Akademii Umiejętności, proponuje podział Galicyi na 5 okręgów konserwatorskich Sekcyi pierwszéj (zabytki przedhistoryczne) i 10 okręgów Sekcyi drugiéj (zabytki sztuki), przyczém Lwów i Kraków z swoimi powiatami miałyby stanowić osobne okręgi i dlatego spodziewać się można, iż wkrótce nastąpi odpowiednia opieka nad pomnikami sztuki i pamiątek. Gdyby Rada miejska nie zadawalniała się nową organizacyą, mogłaby oprócz tego własną konserwatorską komisyę ustanowić.

R. m. Dr. Bobrzyński wnosi przy sprawie téj następującą rezolucyą:

„Wzywa się Budownictwo miejskie, aby baczną zwracało uwagę na artystyczną i archeologiczną stronę restauracyi wszelkich budynków".

Wnioski Przewodniczącego wraz z rezolucyą r. m. Dr. Bobrzyńskiego przyjęto. (L. Mgtu. 2240/4), —

Przewodniczący daje **odpowiedź na interpelacyę r. m. Rzewuskiego, co do nazwania gimnazyum III. imieniem „Sobieskiego"**, i stwierdza, że stósownie do uchwały Rady udał się b. prezydent Dr. Weigel pisemnie do Prezydyum c. k. Rady szkolnéj krajowéj, aby nazwa ta przyznaną została. Przewodniczący zamierzał obecnie przypomnieć sprawę tę Radzie szkolnéj krajowéj, spostrzegł wszakże, iż podanie, wniesione przez Dra. Weigla, żąda nazwy: „Gimnazyum Jana III.", radca miejski Rzewuski zaś wspominał wyraźnie o „gimnazyum Sobieskiego". Zapytuje więc Przewodniczący, jakiéj nazwy życzy sobie Rada? Na wyjaśnienia, spowodowane zapytaniem r. m. Dr. Faustyn Jakubowskiego, że w uchwale jest mowa o nazwie Sobieskiego, postanowiono pozostać przy uchwale już powziętéj, która postanawia nazwę „gimnazyum Sobieskiego".

Przed przystąpieniem do obrad nad sprawami porządku dziennego, otrzymawszy głos r. m. **Dr. Zoll** w te odezwał się słowa:

Radca dworu i b. delegat c. k. Namiestnictwa, hr. Kazimierz Badeni usunął się, jak wiadomo, ze stanowiska zajmowanego bardzo zaszczytnie przez długi szereg lat w naszém mieście. Stosunek jego do Rady miasta i do wszystkich po sobie następujących Prezydentów, którzy za jego urzędowania stali na czele miasta, był zawsze jak najlepszy, bo téż gorliwie popierał sprawy miejskie, będąc wobec wyższych władz rządowych szczerym i gorącym ich orędownikiem. Ile razy który z Radców, mając sobie poruczoną sprawę szczegółową do przeprowadzenia, udał się do niego, znalazł tam dobrą radę i szczere poparcie. Sądzę przeto, że obecnie powinniśmy mu za to wszystko wyrazić podziękowanie, i czynię naglący wniosek:

„*Rada miasta upoważnia p. Prezydenta do wygotowania stósownego dla hr. Kazimierza Badeniego adresu, który następnie Radcom miasta podany będzie do podpisu.*"

Rada bez dyskusyi oświadcza się za nagłością wnioskue i uchwala go. (L. 21121). —

Ze spraw na porządku dziennym posiedzenia zamieszczonych, powzięto na wniosek Prezydyum Magistratu, (sprawozdawca prezydent miasta Dr. Szlachtowski), po długiéj i nader ożywionéj dyskusyi, następującą uchwałę:

„Gmina miasta oświadcza gotowość odstąpienia Komitetowi Wystawy krajowéj na bezpłatne użycie około 25 morgów Błoń po lewéj stronie Rudawy, tudzież części Błoń po prawéj stronie Rudawy, pod Wystawę krajową w r. 1887. (L. 21122). —

Posiedzenie nadzwyczajne (58. kad. VII.) **z dnia 11. listopada 1886.**

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, Prezydent Miasta.

Radców obecnych łącznie z I. Vice-Prezydentem Miasta 47. Radców 12. nieobecność swoją na tém posiedzeniu usprawiedliwiło.

Przewodniczący zagaił posiedzenie, następującemi słowy:

„Powód, dla którego zaprosiłem Panów na dzisiejsze posiedzenie, jest następujący:

Wiadomo jest, że p. Marszałek krajowy Dr. Zyblikiewicz podał na ręce J. E. p. Prezesa ministrów hr. Taaffego swoją rezygnacyę. Wiadomość ta rozeszła się szybko po całym kraju i wywarła wielką sensacyę. Nietylko w kółkach prywatnych, lecz i w dziennikach krajowych wyrażono głęboki żal, że kraj ma stracić męża, stojącego na najwyższém stanowisku, męża, który przez długi szereg lat, oddawal się z poświęceniem sprawom publicznym, którego uznawano za pierwszorzędną siłę, a sumienną i skuteczną pracę wszędzie ceniono. Dlatego dały się słyszeć głosy, wyrażające życzenie, aby Marszałek krajowy, który bez wątpienia przyjdzie do zdrowia, pozostał i nadal na wysokiém a ważném stanowisku, a temu życzeniu stałoby się zadosyć, gdyby jego rezygnacya nie była przyjętą. Szło więc o to, w jakiéj formie ma być to życzenie wyrazone, i powstała myśl zbiorowego podania prezesów Rad powiatowych i prezydentów miast Lwowa i Kra-

kowa do J. E. p. Prezesa ministrów z prośbą, aby w uwzględnieniu interesów kraju i w uzasadnionèm oczekiwaniu, że p. Marszałek wkrótce przyjdzie do zdrowia, raczył dołożyć starania, aby rezygnacya nie została przyjęta, i aby p. Marszałkowi udzielony był urlop. 53 prezesów Rad powiatowych i prezydent miasta Lwowa donieśli telegraficznie, że zgadzają się na wniesienie podania, i dzisiaj po południu wysłanym został do J. E. hr. Taaffego stósowny telegram."

Telegram ten odczytuje Przewodniczący. Opiewa on, jak następuje:

„Idąc za głośnemi objawami uczuć całego naszego kraju, oraz za przekonaniem, że utrzymanie skutecznéj działalności obecnego Marszałka Dra Zyblikiewicza, jest dla Galicyi sprawą wielkiéj wagi, mając wreszcie na względzie pomyślniejsze wiadomości o przebiegu słabości, która podanie Marszałka o dymisyę spowodowała, proszą podpisani prezesi Rad powiatowych i prezydenci Lwowa i Krakowa usilnie Waszą Exscelencyę, o dołożenie starania, ażeby podanie owo przez Najjaś. Pana nie zostało przyjęte, lecz przez udzielenie odpowiedniego urlopu załatwionèm być mogło."

Przewodniczący dodaje po odczytanin, iż telegram powyższy również podpisał, jako prezydent Miasta Krakowa.

Oświadczenie to przyjęła Rada hucznymi oklaskami.

W końcu oznajmia Przewodniczący, że prócz tego prezes Rady powiatowéj krakowskiéj p. Alfred Milieski udał się w drodze telegraficznéj do ministrów Ziemiałowskiego i Dunajewskiego, donosząc im o wysłaniu telegramu zbiorowego do p. prezesa Ministrów, z prośbą o poparcie.

R. m. Dr. **Jakubowski Faustyn** zaznaczając, iż Rada dowiedziała się z radością o telegramie, a gdy takowy podpisało 53 prezesów Rad powiatowych i Prezydenci Lwowa i Krakowa, jest to najlepszym dowodem, że Marszałek zdobył sobie uznanie całego kraju i że całego kraju życzeniem jest, by i nadal pozostał na tém stanowisku — dziękuje imieniem Rady Prezydentowi, że przyłączył się do tego telegramu, dodaje jednak, że Rada miejska na tém poprzestać nie może i od siebie musi się udać, gdzie należy, z prośbą, by nie przyjmowano rezygnacyi Dra. Zyblikiewicza, ustąpienie jego bowiem byłoby klęską dla interesów i przemysłu kraju. Cała téż Rada powinna przedstawić usilną prośbę hr. Taffemu, o nieprzyjęcie rezygnacyi Marszałka Zyblikiewicza, a w tym celu należy wystosować odpowiedni telegram, — wnosi zatém:

Rada miejska uchwali!

Wysłać do J. E. hr Taaffego następujący telegram:

„Oceniając dotychczasową znakomitą działalność Marszałka krajowego Dra Zyblikiewicza, na polu przemysłu i wszelkich innych interesów kraju, uważa Rada miejska jego ustąpienie z posady Marszałka krajowego za klęskę dla kraju, a w szczególności dla miasta naszego, — dla tego udaje się z usilną prośbą do Waszéj Ekscellencyi, o dołożenie starań u Jego Cesarskiéj Mości, aby rezygnacya Marszałka krajowego przyjętą nie została."

R. m. Kwiatkowski, oświadcza, iż jakiekolwiek miałby kto przekonanie polityczne, uznać przecie musi zasługi Marszałka, które zna kraj cały, szczególniéj Rad miejska, któréj Marszałek przewodniczył, zna je najlepiéj. Jest za wysłaniem telegramu do hr. Taaffego.

R. m. Birnbaum, nie sprzeciwiając się wnioskowi, zauważa tylko, czy przyjęcie go, nie będzie osłabieniem podpisu Prezydenta, położonego już w imieniu Rady na telegramie.

Przewodniczący wyjaśnia, iż Marszałkowie powiatowi podpisali telegram nie w imieniu Rad, bo te nie mogły być zwołane, lecz w imieniu własném. Przewodniczący podpisał również telegram, jako prezydent miasta i zawiadamia o tym kroku Radę, która może dać także wyraz swojemu życzeniu.

R. m. Dr. Warschauer mniema, iż krok pełnéj Rady nie osłabi podpisu Prezydenta, lecz go właśnie poprze: bośmy tutaj patrzyli na życie i prace Dra. Zyblikiewicza, tutaj wybraliśmy go do Sejmu, i tutaj był on naszym Prezydentem, którego obywatelską działalność i siłę podziwialiśmy (huczne oklaski!), telegram więc od nas także powinien być wysłany. (huczne oklaski!).

Wniosek r. m. Dra Jakubowskiego Faustyna, poddany pod głosowanie, Rada jednomyślnie, wśród oklasków przyjmuje, *wyrażając zarazem życzenie, by ta jednomyślność uchwały w telegramie do hr. Taaffego stwierdzoną została.* (L. Mgtu 21623). —

Ruch budowlany w miesiącu listopadzie 1886. r.

WYKAZ I.

Pozwolenia udzielone przez Magistrat na budowy i roboty budowlane prywatne w mieście Krakowie, na zasadzie §. I. ust. bud. dla m. Krakowa.

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	Nr. domu hipot.	Nr. domu or.	L. Mgtu	RODZAJ BUDOWY i nazwisko właściciela realn.	Data rozpoczęcia budowy.	Budowniczy projektujący lub robotę prowadzący, oraz dotyczący majstrowie.
1	III.	Zwierzyniecka	6 10	107 30	21674	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Kazimierz Henisz.		
2		"	31	12	21674	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Julia Mąsiorska.		
3		"	36	22	20971	Budowa szluzy do kanału miejskiego. Właśc. realn. Józef Dobrowolski.		
4		"	33	16	20971	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Józef Guzikowski.		
5		"	35	20	20971	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Wł. realn. Józefa Krzyżanowska.		
6		"	68	10	20444	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. A. Piekarski.		Matusiński, budow.
7		Wolska	12	4	20971	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. J. O. Ks. Marya Bogdanowa Ogińska.		Meus i Górski, budowniczowie.
8		"	100	15	21959	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Jadwiga Łuniewska.		Tlachna, budow.
9		Wygoda	96	8	20571	Przebudowa wozowni na pokoje mieszkalne. Właśc. realn. Stanisław Wiktor.		Ertel, budow.
10	IV.	Biskupia	171	7	19628	Budowa piwnicy nadziemnéj fermentacyjnéj, oraz budowa chłodnika. Wł. realn. Karol Panek.		Luks, budow.
11		Krowoderska	167	59 61 63 65	20653	Budowa warsztatów mechaniczn. Właśc. realn. fabryka Zieleniewskiego.		Knaus, budow.
12	V.	Długa	21	44	20951	Budowa oficyny. Właśc. realn. Joanna Ripper.		Rausz, budow.
13		"	9	18	18681	Budowa dwupiętrowego domu. Właśc. realn. Tomasz Chęciński.		Ertel, budow.
14		Szlak	193	24	18114	Budowa domku dla stróża. Właśc. realn. Kunegunda Nowakowska.		Ertel, budow.
15	VI.	Lubicz	101	22	19038	Budowa piwnicy w oficynie. Wł. realn. Tomasz Bartik.		Ertel, budow.
16		Śgo Sebastyana	131	12	19878	Przeróbki wewnętrzne i urządzenie dwóch sklepów od ulicy Jasnéj. Wł. realn. Karol Knaus.		Knaus, budow.

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	Nr. domu hipot.	Nr. domu or.	L. Mgtu	RODZAJ BUDOWY i nazwisko właściciela realn.	Data rozpoczęcia budowy	Budowniczy projektujący lub robotę prowadzący, oraz dotyczący majstrowie.
17	VI.	Zielona	plac	pusty	20093	Budowa domu dwupiętrowego. Wł. realn. S. Rosenblum.	5/11	Nitsch, budow. Potrzebiński, mstr. mur. Oraczewski, mstr. ciesiel.
18		„		148	19877	Przybudowanie sieni wchodowéj. Właśc. realn. Józef Goldwasser.		Kopald, budow.
19		Starowiślna	74	10	21674	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Władysław Bojarski.		
20		„	121	21	21674	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właść. realn. Jan Gulkowski.		Knaus, budow.
21	VIII.	Miodowa	109	7	21648	Budowa oficyny zmiana planu do L. 29099/86 Właśc. realności Kalman Teitelbaum.		Ł. Tlachna, budow.
22		Józefa	249	6	17082	Budowa domku dla stróża. Właść. realn. Emanuel Tilles.		Ł. Tlachna, budow.
23		Starowiślna	par-L.	cela 607	19129	Budowa fabryki wyrobów betonowych. Właśc. realn. Michał Zieleniewski.		Górski, budow.
24		„	par-L.	cela 607	20857	Przerobienie szopy na pracownię wyrobów betonowych. Właściciel realn. Michał Zieleniewski.		
25		„		361	21647	Budowa szopy. Właśc. realności Weinberg.		
26		„		361	21674	Budowa szluzy ściekowéj do kanału miejskiego. Właśc. realn. Weinberg.		Kopald, budow.
27		Krakowska	78	9	21410	Plan dodatkowy na wewnętrzne zmiany. Właśc. realn. Gustaw Wortsmann.		L. Tlachna, budow.
28		Dajwór	parc.	578/2	17133 17236	Budowa jednopiętrowego domu. Właśc. realn. Dawid Himmelblau.		L. Tlachna, budow
29		„	328		18267	Przeistoczenie piętrowéj części fabryki albuminu na mieszkania. Właśc. realn. Georginija Berg.		L. Tlachna, budow.
30		Dietla	par-L.	cela kart. 639	20039 20176	Budowa dwupiętrowego domu frontowego i szopy w podwórzu. Właśc. realn. Norbert Antoni Niedzielski.		Stryjeński, budow.
31		Szeroka	242	41	22597	Budowa ogniotrwałego dachu. Właśc. realn. hr. Szembek.		Donhajser, budow. Karwat, mstr. ciesielski.

WYKAZ II.

Pozwolenia na drobne roboty budowlane na zasadzie §. 3. ustawy budowniczéj dla m. Krakowa.

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	Nr. domu hipot.	Nr. domu or.	L. Mgtu	RODZAJ BUDOWY i nazwisko właściciela realności	Data rozpoczęcia budowy	Budowniczy projektujący, lub robotę prowadzący oraz dotyczący majstrowie.
1	I.	Mały Rynek	429	6	19892	Naprawa dachu. Właść. realn. Marya Kowalikowska.	7/11	
2		Plac Maryacki	374	3	Kartka pozwoleń bud. Nr. 144.	Naprawa studni. Właść. realn. M. Muschka.	15/11	Kołodziejczyk mstr. studn.
3		Floryańska	371	57	Kartka pozwoleń bud. Nr. 147.	Naprawa studni. Właść. realn. Antoni Rozmanith.	15/11	Piwowarski mstr. studn.
4		„	371	57	17515	Wybicie okna w sklepie na rożnim od ulicy Pijarskiéj. Właść. realn. Antoni Rozmanith.		

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	Nr. domu hipot.	Nr. domu or.	L. Mgtu	RODZAJ BUDOWY i nazwisko właściciela realn.	Data rozpoczęcia budowy	Budowniczy projektujący lub robotę prowadzący oraz dotyczący majstrowie
5	I.	Mikołajska	456	17	Kartka pozwoleń bud. Nr. 149.	Przebudowa studni. Właść. realn. PP. Dominikanki na Gródku.	$^{21}/_{11}$	Kołodziejczyk, mstr. stud.
6	III.	Zwierzyniecka	38	7	22666	Naprawa dachu. Właść. realn. Dr. Rybczyński.		
7	IV.	Karmelicka	54	1	20638	Wybicie dwojga drzwi na strych. Właść. realn. Antoni Strynka.		Skóra, mstr. mur.
8		Łobzowska	88	4	19599	Naprawa dachu. Właść. realn. Julija Sobierajska.	$^{30}/_{11}$	
9		Podwale	85	12	21316	Naprawa dachu. Właśc. realn. Dr. F. Szlachtowski.	$^{13}/_{11}$	
10	V.	Kurniki	153	6	Kartka pozwoleń bud. Nr. 145.	Naprawa dachu. Właść. realn. Rutkowski.	$^{13}/_{11}$	
11	V.	Długa	31	72	20116	Naprawa dachu. Właść. realn. Wincenty Kramarczyk.	$^{7}/_{11}$	
12	VI.	Kopernika	38	32	20652	Naprawa dachu. Właść. realn. Aleksander Szafrański.	$^{7}/_{11}$	
13	VII.	Bernardyńska	40 41	10 11	18798	Pogłębienie studni. Adm. realn. Dr. Karol Pieniążek.		
14	VIII.	Szeroka	215	40	20514	Przerobienie jednego okna frontowego na drzwi sklepowe. Wł. realn. Berl Eichner.		
15		„	218	1	20535	Przerobienie dwóch okien na drzwi sklepowe. Właść. realn. Hillel Beer-Pass.		
16		„	239	20	20016	Naprawa dachu. Właść. realn. Estera Blitz.	$^{13}/_{11}$	
17		„	216	41	7005	Odnowienie facyaty. Właść. realn. hr. Stanisław Szembek.	$^{21}/_{11}$	Cieślowski, mstr. mur.
18		Józefa	251	10	20657	Postawienie ścianki działowej na pierwszém piętrze. Właść. realn. Rachela Marya Neufeld.		
19		„	275	19	Kartka pozwoleń bud. Nr. 143.	Zasklepienie jednej ubikacyi parterowéj na dźwigarach. Właść. realn. Korngold.		Donhajser, budow.
20		Bożego Ciała	252	4	Kartka pozwoleń bud. Nr. 148.	Przesklepienie okna piętrowego. Właść. realn. Salomon Tändler.	$^{18}/_{11}$	Luks, bndow.
21		Krakowska	99	2	Kartka pozwoleń bud. Nr. 150.	Wymiana rur spustowych w kloace. Właść. realn. Grünwald.	$^{31}/_{11}$	
22		Starowiślna	107	29	Kartka pozwoleń bud. Nr. 151.	Przerobienie okna frontowego w parterze na drzwi. Właść. realn. Rabinowicz.		

WYKAZ III.

Pozwolenia na wydzielenia gruntów na zasadzie §. 4 ustawy budowniczej dla m. Krakowa.

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	L. Mgtu	Parcela, Nr. realności i nazwisko właściciela.	Geometra
1	III.	Wolska	20990	Wydzielenie parcel grunt. L. $1823/_1$, L. $1823/_2$, i L. $1823/_3$ Dz. III. Własność Teodora Baranowskiego.	Wdowiszewski inżynier cywilny.
2	V.	Szlak	22004	Wydzielenie parceli grunt. L. $1178/_2$. Własnośc J. Guzikowskiego.	Zygmuntowski aut.
3	VI.	Kolejowa	20827	Wydzielenie parcel grunt. L. $896/_3$. Własność Jaua Łapińskiego.	Pawikowski aut.
4		Kolejowa	20828	Wydzielenie parceli grunt. L. $986/_1$ i L. $896/_4$ Dz. VI. Własność Karola Zaremby.	Pawikowski aut.

Oprócz tego uznał Magistrat za pustkę oficynę parterową w podwórzu realn. L. 37/8 Dz. V. przy ulicy Długiéj (L. 15362).

Na groby murowane na cmentarzu miejskim w miesiącu listopadzie zatwierdzono 1 plan.

Ogółem udzielono 54 pozwoleń na różne budowle. Komisij policyjno - budowniczych w miesiącu listopadzie r. 1886. odbył Urząd budow. miejsk. 133.

Zestawiono w Urzędzie budowniczym miejskim w Krakowie dnia 11. grudnia 1886.

L. 22806.

OBWIESZCZENIE.

W skutek reskryptu wys. c k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 25. listopada 1886. r. l. 65290 podaje się do publicznéj wiadomości, że **do poboru w r. 1887.** w Galicyi i W. X. Krakowskiém powołaną będzie także **IV. klasa wieku**, t. j. wszyscy urodzeni w r. 1864.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 9. grudnia 1886.

L. 22640.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa, podaje do powszechnéj wiadomości iż **celem wydzierżawienia poboru nawozu ze stajen miejskich w Strażnicy pożarnéj, i w zakładzie czyszczenia dołów na Dajworze, oraz zmiotków z ulic miasta**, na czas **od 1. stycznia, do ostatniego grudnia 1887**. roku odbędzie się **w dniu 28. grudnia b. r w Wydziale I. Magistratu, o godzinie 12. w południe** publiczna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cenę mianowicie za pobór nawozu:

a) ze stajen w Strażnicy pożarnéj i zmiotków z ulic miasta w kwocie 600 zła.

b) ze stajen na Dajworze w kwocie 150 zła.

Wadyum: ad **a.** wynosi 60 zła.
„ ad **b.** „ 15 zła.

Deklaracye pisemne marką stemplową na 50 ct. opatrzone, na których poświadczenie umieszczone być winno, że przepisane wadyum w Kasie miejskiéj złożono, przyjmowane będą w dniu licytacyi do godziny **12. w południe.**

Deklaracya winna być nadto własnoręcznie podpisana z oznajmieniem, że oferującemu warunki licytacyjne są dobrze znane, i że te dotrzymać się obowiązuje.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w Wydziale I. Magistratu w godzinach urzędowych. —

Kraków dnia 13. grudnia 1886.

Prezydent miasta:
Dr. Szlachtowski. w. r.

L. 22603.

ODEZWA.

Pora zimowa, brak zarobku, wysokie ceny artykułów żywności i różne nieszczęścia w rodzinach, są przyczyną, iż wielka liczba ludności naszego miasta popadła w nędzę — i brak jéj przytyłku, odzieży i ciepłego pożywienia.

Gmina miasta przeznacza na cele dobroczynności i wsparcie ubogich dość znaczne kwoty, ale pomoc ta wobec wielkiéj liczby nieszczęśliwych nie wystarcza.

Magistat odzywa się więc do serc litościwych, do wspaniałomyślności i szlachetnego współczucia mieszkańców miasta Krakowa z prośbą, aby przez zakupienie biletów uwalniających od powinszowań noworocznych, a w ogóle **ofiarowanemi datkami**, niedoli tych nieszczęśliwych ulżyć raczyli.

Wykazy na ofiarować się mające datki, oraz karty uwolnienia od powinszowań Nowego Roku 1887, znajdują się we wszystkich tutejszych księgarniach, u pp. Komisarzy obwodowych, oraz w Kasie miejskiéj.

Do wykazów tych będzie każda ofiara zapisaną, a spis zebranych datków będzie podany do wiadomości powszechnéj, w dzienniku urzędowym miejskim.

Również uprasza Magistrat o nadsełanie dla ubogich, na ręce pp. Komisarzy obwodowych, zbytecznéj i niepotrzebnéj odzieży, oraz bielizny.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 4. grudnia 1886.

Nakładem Gminy Miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.